

Powiadają ludzie

= 80 (18")

Po wia da ją lu dzie, że na Mie mcach do brze,

5 a tam trze ba ro bić, aż sie skó ra po drze,

9 a tam trze ba ro bić, aż sie skó ra po drze.

Powiadają ludzie,
że na Miemcach dobrze
a tam trzeba robić, *bis*
aż się skóra podrze. *bis*

Aż się skóra podrze,
kosula popęko,
a kto Miemców nie zno, *bis*
to ich popamięto. *bis*

Dali nóm tam, dali,
chleba słomianego
i jesce do tego *bis*
niedopieconego. *bis*

Dali nóm tam chleba,
jak dębowy listek,
jesce sie pytali, *bis*
jeśli go zjy wszystek. *Bis*

Dali nóm tam kawy
cornej, gotowanej,
a jesce do tego *bis*
nieocukrowanej. *bis*

Dali nóm kartofle
w skórach gotowane,
a jesce do tego *bis*

Dali nóm kopaki
z długimi stylami
i jesce do tego *bis*
włodarza nad nami. *bis*

Włodarz wrzescy: dziouchy,
dalej robić, dalej!
Przyjedzie inśpektór *bis*
kijem wóm dowali. *Bis*

Kiedy my wiedziały, jak
do Boga wołać,
to by my kochały *bis*
inśpektorem orać. *bis*

Żeby tam na Śląsku
fabryki rusyły,
to by nase rynce, *bis*
w Miemcach nie robiły, *bis*

Pisali nóm w listku chnetka
sie to stanie, jyny, kiedy
zrobią *bis*
na Śląsku powstanie. *Bis*

Pieśń powszechna: historyczna (powstańcza)

Miejscowość: Chwostek, powiat Lubliniec. Zapisano w 1936 r.

Stara pieśń pańszczyźniana przekształcana często na pieśń emigracji sezonowej. Powyższy tekst ma ciekawe zakończenie, dające zapowiedź powstań śląskich.

Pieśń ukazała się w zbiorach A. Dygacza: „Śląskie pieśni powstańcze 1919-1921”, Wydawnictwo „Śląsk”, Katowice (1958) oraz „Pieśni powstańcze”, Górnośląska Oficyna Wydawnicza SA w Katowicach (1997).